

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na nove naročbe, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec . . . „ 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-40
Naročuje se lahko s vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Interpelacija o Celjski gimnaziji.

Primerno je, da o ti interpelaciji še jedenkrat spregovorimo. Jedrnata je, ali vendar v vsakem oziru dostojna. Klic je, koji nam vsem izbaja iz srca! Poslanci Gregorec, Ferjančič in Nabergoj osvetlili so si ž njo svoje lice. Da pada pri ti svetlobi na druge nekaj teme, tega niso zakrivali omenjeni poslanci, nego drugi, ki molče.

Da so naši poslanci s svojo interpelacijo zadel v črno piko, o tem smo se prepričali, ko smo začuli glasove iz nemškega Celja. Ta Celjska svojat, ki pljuje na nas kjer more, spustila se je sedaj v pravo huronsko kričanje, in dr. Gregorec, dični naš poslanec, bi danes ne bil življenja varen, če bi stopal po ulicah našega Celja! Ni je psovke, s kojo bi Celjski pokvarjeni Nemci ne blatili imena našega državnega poslanca. Kolikor več blata, toliko večja je čast! In da pride vmes tudi nekaj denunciacije — brez te Nemci itak živeti ne morejo! — pa tiskajo z debelimi črkami v svojem smrdljivem glasilu, da

je interpelacijo podpisal tudi državni pravdnik dr. Ferjančič. Le po njem torej, ker bi dr. Ferjančič, ko je že vendar jedenkrat državni pravdnik, v državnem zboru ne smel nikdar pozabiti, da mu je tudi tam predstavljati državnega policaja! Krasne pojme imajo ti kulturosojci o dolžnostih državnega poslanca! Sicer pa štejemo tudi dr. Ferjančiču v čast, da tulijo za njim ti Celjski stekliši. Čemu tulijo: Zategadelj, ker sami predobro vedó, da pridejo časi, ko jih bomo z moko cunjo v kot pognali, ter tako ukrotili, da si niti glasu od sebe dati ne bodo upali!

Gregorec, Ferjančič in Nabergoj dregnili so s svojo interpelacijo v pravo sršenovo gnezdo. In Celjsko zabavljanje služi nam v najboljši dokaz, da je bila interpelacija potrebna. Kdor zabavlja, občuti, da zastopa nekaj nepravičnega! To velja stokrat glede Celjskih Nemcev!

Nekaj tolažbe pa jim je vendar ostalo. Tolažijo se s tem, da interpelacije ni podpisal niti Miha Vošnjak, ta štajerski diplomat prve vrste, niti kdo drugi iz Hohenwartovega kluba. Podpisali je niso poslanci iz Hohenwartovega kluba, in zategadelj se z začudenjem povprašujemo, kako je to mogoče. Za kulise ne moremo vselej pogledati, ali vendar smo prvi hip bili prav zelo presenečeni, ko spodaj pod interpelacijo — o Mihi Vošnjaku vemo že naprej, da bi take interpelacije, ko vendar štajerskih Slovencev potrebe tako dobro pozna, nikakor ne podpisal — nismo čitali imen kakor so Šuklje, Klun, Povše, Globočnik, in drugi. Nemci se tolažijo s tem, da teh imen ni pod interpelacijo, ter si razkladajo zadevo tako, kakor bi Šuklje, Klun, Povše ne pokladali nikacega pomena na to, dobimo li slovenske paralelke za dve tretjini slovenskih učencev na Celjski gimnaziji ali ne! Upamo, da Celjski Nemci ne sklepajo prav, in da si iščejo tolažbe tam, kjer je najti ni. Sicer bi bila nam majka pretužna!

Stvar si tolmačimo drugače, ter menimo, da se Gregorec, Ferjančič in Nabergoj niso obrnili do gospodov v Hohenwartovem klubu, prej kot ne v za-

vesti, da imajo ti gospodje svoje posebne naklepe, kojih ne gre motiti. In res, naši državni poslanci, ostavši v Hohenwartovem klubu, podali so se s tem na posebno svojo pot, in zatorej ne sme se jim kratiti svoboda, da hodijo po ti poti, kakor se jim najbolje vidi. Menimo torej, da slovenski državni poslanci v Hohenwartovem klubu niti pozvani niso bili, da bi podpisali interpelacijo. Niti misliti si ne moremo, da bi, če so bili pozvani, ne bili hoteli podpisati interpelacije, s kojo se za štajerske Slovence ničesar drugega ne zahteva, kakor sama in gola pravica. Lahko pa si predložimo, da so slovenski poslanci, stoječi izven Hohenwartovega kluba, v svojem lastnem imenu vložili interpelacijo, v dobri in trdni nadi, da bodo naši Hohenwartovci istotako na svojo pest pričeli akcijo za slovenske paralelke v Celji, ker so te paralelke — kakor so tudi one v Gorici — nekaka skeleča rana na slovenskem telesu, ki se s koalicijskim smehljajem ne da prikriti, ali pa še celo odstraniti. Ne bomo si torej mučili glave s tem, kako je prišlo, da slovenski državni poslanci iz Hohenwartovega kluba niso podpisali interpelacije radi Celjske gimnazije — nam je vse jasno! Gregorec, Ferjančič in Nabergoj so si s to interpelacijo stekli veliko zaslugo za naš rod v zeleni Štajerski, v zaslugo pa jim štejemo tudi, da so s svojo interpelacijo slovenske tovariše v starem Hohenwartovem klubu postavili v tak položaj, da morajo takoj odkriti svoje lice, ter se z jednako odločnostjo potegniti za omenjene slovenske paralelke. Če bodo ti poslanci sedaj molčali, potem postavijo Gregorca, Ferjančiča in Nabergoja nekako na laž, potem postanejo Klun, Šuklje in Povše pravi grobokopi slovenskih paralelek v Gorici in v Celji! Zatorej pričakujemo, da bodo slovenski državni poslanci, kolikor jih je še ostalo v Hohenwartovem klubu, prav takoj vložili čisto jedenako interpelacijo do naučnega ministerstva, ker bi drugače ne samo ministri, nego tudi Slovenci

LISTEK.

Věročka.

Fripovedka.

(Ruski spisal A. P. Čehov, poslovenil J. J. Kogej.)
(Konec.)

„Ab, da bi se le po sili ne zaljubil v njo!“ se je prepričaval, a hkratu mislil: — „kaj pa, ako se po sili ne zaljubim? Saj imam že 30 let! Boljše ženske, nego je Věra, še nikdar nisem videl in je nikdar ne bodem . . . O, pasja starost! Starost v 30. letu!“

Věra je šla pred njim vedno hitreje s povešeno glavo, ne da bi se ozrla . . . Zdelo se mu je, da se je samega gorjá zmedlila, zožala v plečih . . .

„Zdi se mi, kaj se godi sedaj v njenem srci!“ si je mislil, gledaje jej na vrat. „Gotovo jo je sram in jej je hudó tako, da bi rada umrla! Za Boga, toliko je v vsem tem življenja, poezije, smisla, da bi se kamen ganil, a jaz . . . jaz sem grd in bedast!“ — Čujte, Věra Gavrilovna! vzklíknil je proti svoji volji. — Nikar ne mislite, da sem jaz . . . da sem jaz . . .

Ognjev je zajecjal in umolknil. Pri vratih v vrt je Věra urno pogledala na-nj, pripognivši se, se je zavila v robec in naglo šla po drevoredu.

Ivan Aleksejič je ostal sam. Vračaje se nazaj proti gozdu, hodil je počasi, neprestano ustavljaj in

ogledoval se na vrata v vrt s takim izrazom na svojem obličji, kakor da sam sebi ne veruje. Po cesti je iskal sledov Věročkinih nog in ni mu šlo v glavo, da deklica, katera mu je tako ugajala, mu je ravnokar razodela svojo ljubezen, in da je on tako nerodno in okorno odklonil njeno ljubezen! V prvič v svojem življenji je imel priložnost, da se prepriča v dejanji, kako malo je zavisen človek od svoje dobre volje, da poskusi na samem sebi položaj poštenega in odkritosrčnega človeka, kateri je provzročil proti svoji volji bližnjiku hudo, nezasluženo trpljenje.

Vest ga je pekla; in ko se je Věra skrila, se mu je začelo dozdevati, da je izgubil nekaj posebno dragega, bližnjega, česar ne najde več. Čutil je, da z Věro mu je izginil del njegove mladosti, in da minute, katere je prežil tako brezplodno, se mu več ne povrnejo.

Prišedši do mostiča, se je ustavil in zamislil. Želel je najti vzrok svoje čudne hladnosti. Da ta ni ležala zunaj, temveč v njem samem, bilo mu je jasno. Odkritosrčno je priznal sam sebi, da to ni razsodna hladnost, s katero se tako često ponajajo pametni ljudje, da ni hladnost sebičnega bedaka, temveč onemoglost duše, nesposobnost globoko pojmiti krasoto, zgodnja starost, kateri se pridružuje še odgoja, neredna borba za kos kruha in uradno brez-družinsko življenje.

Z mostiča je šel počasi, kakor nehoté, v gozd.

Tukaj, kjer je bilo videti tu pa tam v črni, gosti temi jasne lise mesečnega svita, kjer ni čutil ničesar drugega, razven svojih mislij, želel je strastno, da bi si povrnil izgubljeno.

In spominja se še Ivan Aleksejič, da se je zopet povrnil. Drazili so ga spomini in risal si je nasiljeno v svoji domišljiji Věro, ko je naglo korakal proti vrtu. Na cesti in v vrtu že ni bilo več megle, in jasni mesec je gledal z neba, kakor umit; jedino le vzhod je bil oblačen in mračen . . . Spominja se Ognjev svojih opreznih korakov, temnih oken, gostega duha solnčnic in malinovja. Znanec Karo, prijateljski mahaje z repom, je skočil k njemu in ponjhal mu roko . . . Ta je bil jedino živo bitje, katero je videlo, kako je on dvakrat šel krog hiše, postal pri temnem oknu Věre in, mahnivši roko, z globokim vzdihom šel zopet iz vrta.

Čez jedno uro bil je že v mesteci in truden ter pobit, naslonivši svoje telo in goreče lice na vrata gostilnice, trkal s skobko. Nekje v mestu je zaspano lajal pes in kakor v odgovor na njegovo trkanje so zazvonili pri cerkvi na desko iz litnine . . .

— Vlačuh ponočni . . . mrmral je gospodarstaroverec v dolgi srajci podobni ženskim srajcam, ko mu je odpiral vrata. — Kaj se potepaš po noči, mari bi se lepo Bogu priporočil . . .

Prišedši v svojo sobo, se je spustil Ivan Aleksejič na posteljo in dolgo, dolgo gledal na luč, potem zmajal z glavo in začel spravljati se v posteljo . . .

morali misliti, da so tem gospodom državnim poslanecem slovenske paralelke v Celji in Gorici samo deveta briga! Molčanje bi bil smrtni greh nad narodom, zatoorej govorite gospodje!

Slovenske šole na Štajerskem.

(Govoril posl. Robič v deželni zboru štajerskem.)

Na razne izjave g. posl. dra. Starkla ne mislim na drobno odgovarjati, dejanskim razmeram nasprotujejo tako, da jih sploh ni treba zavračati. Gospoda moja! Ako z uredbo učiteljskega v Mariboru ni zadovoljen, tako aha istega mnenja. (Čujte! Čujte!) To učiteljske je povsem nemško učiteljske. (Oho!) Prosim, vi mi absolutno ne morete ugovarjati, kajti na tem učiteljski je nemščina za vse predmete, izvzemši slovenščino, učni jezik. (Čujte! Čujte!)

Gospoda moja! Mi bodemo zahtevali, da se nam v Mariboru ali v Celji ustanovi slovensko učiteljske in ta zahteva bo tudi obveljala. Ponavljam, da nismo zadovoljni z uredbo učiteljske, katero je g. posl. dr. Starkel napadel, nismo zadovoljni, ker je ven in ven nemško učiteljske. Kar se je dalje reklo, da prihajajo iz tega učiteljske samo slovensko misleči učitelji (Oho! Oho!), tako je bolje, da o tem ne govorimo, ker bi sicer moral omeniti razne presikave, vršivše se svoj čas.

Gospoda moja! Imen jaz nikdar ne navajam. G. dru. Starklu se je zljubilo, imenovati okrajnega šolskega nadzornika g. dra. Rannerja. G. dr. Starkel in vsi, ki poznajo tega moža, vedo, da je bil vedno bližje nemški stranki, kakor naši stranki. Pri naši stranki ni sploh nikdar bil (Posl. Vošnjak: Res je!) in ravno vaša stranka je napenjala vse sile, da ga spravi v Slovensko Bistrico, kar mora gosp. dr. Starkel tudi vedeti. Kar se tiče slučaja samega, kateri je omenil gosp. dr. Starkel, in sicer gre za šolo v Št. Petru pri Radgoni, dovolil si bodem povedati, kako je faktično s to stvarjo. L. 1886 začela se je v gorenjeradgonskem okraju uredba nemškega pouka in deželno šolsko oblastvo je z naredbo z dne 19. septembra 1886, št. 4301, to-le odredilo (čita): „da je s tem poukom“ — namreč z nemškim poukom — „začeti najkasneje v tretjem šolskem letu in mu na teden posvetiti vsaj 4 ure; vrh tega je na pamet učiti besede in stavke, a da se omogoči občevanje z nemškim prebivalstvom mesta Radgone in okolice, je v najvišjem razredu po možnosti rabiti nemščino kot učni jezik.“ To velja samo za slovenske otroke.

Gospoda moja! V tej šoli sploh ni nemških otrok. (Dr. Kotzbeck: Oho!) Gospod dr. Kotzbeck mi je segel v besedo, četudi sam ve, da so mi razmere v Gorenji Radgoni dobro znane. Proti navedeni naredbi podala se je pritožba na visoko naučno ministerstvo, ki je v tej stvari z naredbo z dne 8. julija 1888, št. 3568, to-le odločilo (čita): „Zastopniku otroka, ki mora šolo obiskovati, je na voljo dano izjaviti, da se dotični otrok pouka v nemškem jeziku ne bo udeleževal. V štirih tedenskih urah, določenih za pouk v tem jeziku, je v najvišjem, tukaj toraj v 4. razredu poleg jezikovnega pouka ponavljati geografijo in računanje v nemškem jeziku, da se otroci tega jezika temeljiteje nauče in v porabi vadijo, sicer pa je slovenščina za vse predmete učni jezik.“

Gospoda moja! Tako se glasi doslovno dotična naredba in ta naredba je sedaj veljavna. No, in kaj se je dalje zgodilo? Na razne pritožbe, ki so se oglašile, prišel je okrajni šolski nadzornik v to šolo in jo natančno inspiciral ter našel, kar gosp. šolski vodja gotovo ni srečno ukrenil, da je nadučitelj učitelja, ki prvič slovenskega jezika ni zmožen in drugič, kar se samo po sebi umeje, za slovenščino ni izprašan, postavil v razred, namreč v 3. razred, v katerem, gospoda moja, se je po naredbi visokega naučnega ministerstva upeljala slovenščina kot učni jezik, in v katerem bi bil ta slovenščine nezmožni učitelj moral slovenski poučevati. Uspehi so pa bili taki, da je okrajni šolski nadzornik moral priznati, da tako venderle ne more iti. S tem ni okrajni šolski nadzornik ničesar drugega storil, kakor svojo dolžnost. (Vošnjak: Tako je!)

Gospoda moja! Skliceval se je na ministerski ukaz in na brž rekel: Ta ukaz je sedaj veljaven in gospodje učitelji se ga imajo toliko časa držati, dokler je veljaven. In ker je ta okrajni šolski nadzornik storil svojo dolžnost, zato je nastalo to strahovito kričanje: Zato se je nemški okrajni šolski nadzornik hkrati premenil v slovenskega. (Dobro! Dobro!)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 28. februarja.

Volilna reforma.

Kakor smo že javili, naznanil je ministerski predsednik voditeljem koaliranih strank načela, na katera se je vlada zjediniła glede volilne reforme. Oficijozno se javlja o teh načelih to-le: Vlada namerava ustanoviti novo kurijo, v kateri bi imeli predpostavljati izvestno kvalifikacijo vsi tisti volilno pravico, kateri je doslej nimajo. Ta kurija bi volila 40 do 50 poslancev. Ti mandati se bodo na posamezne kronovine razdelili z ozirom na število prebivalstva in na število davkov. Število poslancev iz dosedanjih kurij se ne bode pomnožilo. Kar se tiče volilnega modusa, je vlada načeloma za neposredne volitve v kmetijskih občinah, odločitev pa misli prepuštili posamičnim deželnim zborom. Sedanja razdelitev okrajev se ne bo revidirala.

Proračunski odsek.

Včeraj rešil je proračunski odsek točke „dvor“, „kabinetna pisarna“, „državni zbor“, „državno sodišče“ in „ministerski svet“. Posl. Barauther je nasvetoval, naj bi se določila večja svota za umetniško oplešavo parlamenta, da se stvar že dužene. Minister Bacquehem je pojasnil, da bi to veljalo nad milijon, kar je na več let razdeliti. Delegacijsko poslopje v Budimpešti bode l. 1895 gotovo in bode veljalo 390.000 gld. Glede nasvetovanega poddržavljenja stenografskega bureaua državnega zbora je minister pojasnil, da je vlada ravnatelj nastavila kot državnega uradnika, da pa mora prej še poizvedovati, ali kaže sistemizovati mesta ostalih stenografov. Pri točki „dispozicijski fond“ nastala je daljša debata, katero so prouzročili mladočeški poslanci. Ministerski predsednik je gledé ravnopravnosti rekel, da se drži vlada vedno in povsod veljavnih zakonov in da je vsem narodom jednako naklonjena. Dispozicijski fond se je odobril, kakor vse druge proračunske točke.

Hrvatski sabor.

Pogodba o svilogoistvu, s katero se je ta velevažni del narodnega gospodarstva izročil koristovstvu madjarskih zakupnikov, prišla je te dni pred hrvatski sabor. Razprave so jako ostre. Opozicija je vlado moralno popolnoma porazila, vzlic temu pa ni upanja, da bi to imelo praktičen uspeh. Privrženci „Slavonca“ Khuena-Héderváryja, ki neče biti Hrvat, dasi je hrvatski ban, bodo gotovo glasovali za vlado in za pogodbo. O pomenu te pogodbe se je že govorilo v „Pismih iz Hrvatske“.

Korupcija na Ogerskem.

Na Ogerskem pride skoro vsak dan kako novo sleparstvo na dan; madjarsko-židovska korupcija je res velikanska. Sedaj se je zopet državni tajnik v poljedelskem ministerstvu Edmund Mikloš močno kompromitiral. Kot načelnik zadruga ogerskih kmetovalcev izposloval je pri vojnem ministerstvu, da je to prepustilo zadruzi večjo množino za slučaj mobilizacije pripraviljenih otrob. Ministerstvo je to storilo s pogojem, da se te otrobe prodajo siromašnim članom zadruga za znižano ceno. Društvo pa tega ni storilo, nego otrobe prodalo, načelnik in odboriki pa so mej seboj razdelili dobiček. Vlada je vsled razkritja teh sleparstev odredila preiskavo. Mikloš se bo najbrž službi odpovedal.

Vnanje države.

Srbske novice.

„Magyar Hirlap“ javlja iz Belegagrada, da se od sobote sem kraljeva palača, ministersko predsedstvo in narodna banka jako skrbno stražijo, ker so orožniki dva moža zasacili, ko sta prinesla dve močni bombi pred palačo ministerskega predsedstva. Orožniki so ugasnili tlečo prižgalnico in nesli bombi v ministerstvo. Minister notranjih del je o tej dogodbi takoj kralju poročal in dal še tisto noč zapreti nad sto sumnih oseb, večinoma odpuščene uradnike, češ, da so v zvezi z zarotniki. — Tako rečeni madjarski listi. Zabeležili smo to novico z vsa reservo, zakaj srbski listi in tisti, ki imajo v Srbiji dobre zveze, ne poročajo o tem nič.

Italijanske finance.

Razni italijanski listi javljajo, da se bode v senatu obnovilo zahtevanje, naj se zmanjša stalna vojska, dasi je Crispi rekel, da so troški za vojsko nedotakljivi. „Fanfulla“ je preračunila, da znašajo takomenovani nedotakljivi stroški 70 odstotkov vseh državnih izdatkov. Največji del te svote se trosi za vojsko. To je veliko več, nego zmaguje Italija in če se ne zmanjša vojska, pride na vsak način do redukcije obrestij. Ako hoče vlada pošteno in za Italijo častno rešiti finančno krizo, mora zmanjšati nedotakljive stroške, zakaj pojem „kulturni narod“ se ne da spraviti v sklad s finančno politiko južno-ameriških republik, in tako misli Crispi inavgurirati v Italiji.

Anarhisti.

Včeraj izvršila je Pariška policija zopet deset bišnih preiskav pri raznih anarhistih in zaprla šest izmed njih. Tudi nevarni italijanski anarhist Novi je prišel policiji v pest. Da se odškodujejo in podpirajo žrtve anarhističnih atentatov, sklenil je ministerski svet, zahtevati od zbornice 17.000 frankov kredita.

Domače stvari.

— (Dr. Anton Mahnič in „Slovenski Narod“.) Gospod Tone s Kala ni imenovan škofom Krškim, dasi se mož obnaša sedaj tako, kakor da bi, izbran škofom, ne bil pobegnil v puščavo, kakor nekdanj svetniki, koje so le s težavo preprosili, da so prevzeli škofje breme. Poniznost ni bila nikdar vrлина dra. Antona Mahniča in zatoorej nam je umljivo, da gospod sedaj nekako zameri sv. Očetu v Rimu, ker ga ni imenoval škofom na Krku! Svojo jezo pa zliha nad našim listom, češ, da naj mu dokazemo, da je omadeževane preteklosti in da je že bil obilokrat moralno obrnjen. Počasi, gospod Anton! Čemu razobešate tukaj svoje zasebno življenje? Radi pripoznamo, da ste zelo, a sicer v tem življenji poštenjak in tudi do cela nesebičen človek. Kar pa se tiče javnega Vašega delovanja — in samo to pride tukaj v poštev — pa še vedno trdimo, da ste si s svojimi pretepi — bodisi na bogoslovskem, bodisi na literarnem polju — omadeževali svojo preteklost. In če ste tudi časih vled svojega kričanja obdržali zadnjo besedo — moralna premaga pa venderle ni bila na vaši strani. Sveti duh izbira škofo ter jih imenuje po Rimskem papežu. Pri ti priliki, dasi so vaši prijatelji na vse kriplje naglašali, da bi bil dr. Mahnič škof po duhu sv. Pavla, šel je Sv. duh mimo, ter pustil dr. Antona Mahniča pri strani, kakor berača, ki ni vreden milega daru. In mi, ki smo dobri in vestni katoliki, se tega veselimo, ker Bog nas varuj takih škofov, kakor bi bil dr. Anton Mahnič! Toliko v odgovor zadnjemu „Rimskemu katoliku“!

— (Osobne vesti.) Deželni odbor je deželnega knjigovodjo Frana Ravniharja vled njegove prostovoljne prošnje po 43letnem službovanji v državni in deželni službi v pokoj prevzel. O tem povodu se mu je izreklo priznanje in zahvala na spretnosti in mnogoletnem trudu, s katerim je svoje duševne sile in zmožnosti posvečeval deželnim interesom. — Predsednikom okrožnega sodišča v Rovinju je imenovan deželnega sodišča svetnik Tuschar v Trstu. Novi predsednik je zmožen hrvaščine in slovenščine.

— (Slovensko gledališče.) Ker je za jutrišnjo četrto predstavo Smetanove opere „Prodana nevesta“ zopet bilo toliko povpraševanje po sedežih, da jih je primanjalo v parterju, se bodo nastavili ob straneh stoli, za katere naj se pa oglašajo takoj, kdor jih želi dobiti, pri g. Češarku v stari čitalniški trafiki.

— (Koncert Foerster.) Prijatelje glasbe opozarjamo še jedenkrat na jutrišnji koncert mladega umetnika gosp. Antona Foersterja, o katerem smo že toliko laskavega čitali v nemških listih. G. Foerster, akopram rojen v Senju, je takorekoč naš rojak, ker je mlada svoja leta preživel v Ljubljani, kamor se je preselil oče njegov, občečislani naš skladatelj Anton Foerster st., ki je slovensko glasbeno slovstvo obogatil z marsikaterim krasnim delom. Obiskovalci koncerta bodo gotovo imeli izreden užitek.

— (Slovenske gledališke predstave v mesecu marcu) bodo nastopne dneve: V četrtek 1. marca (opera), nedeljo 4. (drama, benefica g. Ign. Borštnika), sredo 7. (opera), soboto 10. (drama), četrtek 15. (opera), ponedeljek 19. (praznik sv. Jožefa) (drama), veliki ponedeljek 26. (opera), četrtek 29. in soboto 31. marca.

— (Nemško srce.) Dunajski župan umrl je v nedeljo nenadoma na nekom izletu, kateri je bil naredil z raznimi prijatelji na deželo. Na potu proti postaji Rekawinkel je onemogel in padel v omotico. Spremljevalci njegovi so se bali nesreče in ga nesli do prve hiše, stoječe ob potu, kjer so prosili, naj bi stanovniki vzeli obolelega župana pod streho. Ženska, ki jim je odprla, je to prošnjo kratko malo odbila in prosilec vrata pred nosom zaloputnila. Možje, sami odlični Dunajski gospodje, nesli so potem umirajočega župana do druge hiše, ki je od prve precej oddaljena. Prosili so tudi tu, da bi vzeli stanovniki bolnega župana pod streho, a vse prošnje so bile zaman. Ljudje so jim pokazali vrata in gospodje so morali župana nesti doli do postaje, kjer je na trdi klopi ondotne čakalnice izdihnil dušo svojo. Ali ni to tragično, da župan prve in največje občine v celi monarhiji, on, ki je stanoval kakor kak kralj v jedni najlepši palači na svetu, da je ta mož moral takorekoč na česti umreti, ker ga nemški rojaki njegovi v največji nevarnosti niso hoteli vzeti!

pod streho. O ti prehlajeno in opevano zlato nemško srce! Ko bi se bilo kaj takega zgodilo mej Slovani, kako kričanje bi bilo nastalo v nemških listih, ali kaj takega v Slovanih sploh ni mogoče! In ko bi največji capin v takem položaju, v kakršnem je bil Dunajski župan, potrkal na slovenska vrata, bodisi bogataševa ali siromakova, odprli bi mu prav gotovo. Mi „divjaki“ smo pač boljši, kakor „prijazni“ nemški prebivalci Dunajske okolice.

— (Za „Narodni dom“) v Ljubljani poslal je uredništvu našega lista č. g. Janko Frasov, ces. in kr. vojaški župnik v Bišauca v Slovenskih Goricah 20 kron. Živio vrli rodoljub in njegovi nasledniki!

— („Klub slov. biciklistov Ljubljana“) je imel minulo soboto v klubnej sobi pri „Slonu“ svoj redni občni zbor, kateremu je predsedoval v odsotnosti predsednika podpredsednik g. Jakopič. Iz obširnega in skrbno sestavljenega poročila tajnika g. Pehanija je razvideti, da je bilo društveno gibanje v minulemu letu jako živahno. Klub je napravljaval redoma svoje zasebne izlete, udeležil se vseh večjih narodnih slavnosti, kakor v Kamniku, Kranju in sodeloval pri slavnostnem sprevedu o priliki vsesokolske slavnosti v Ljubljani. Bratski sestanek je imel klub dne 2. julija s klubom biciklistov „Tržaškega Sokola“ v Divači o priliki otvoritve cesarjevega Rudolfa vilenice. Izmed dirk omenjati je posebno veliki match dne 11. junija mej gg. Bohincem in Koželjem, pri kojem je prevozil g. Bohinec določeno daljavo 100 km. v 4 urah 35 min., g. Koželj pa je došel na cilj 13½ minut pozneje. Pri veliki cestni dirki Zagreb-Ljubljana, katero je improviziral zaveza hrvatsko-slovenskih kolesarjev, odlikoval se je zopet Ljubljanski dirkač g. Bohinec, ter si priboril prvo darilo in častni naslov: „prvak hrvatsko slovenske zaveze“. Nezabne dneve prežili so slovenski biciklisti v družbi bratov Hrvatov od 8—11. septembra. Dne 10. septembra so bile 3 čestne dirke na progi Ljubljana-Št. Vid in nazaj, kakor smo že obširno poročali ob svojem času. Vsi člani kluba so zvozili v preteklem letu nad 39.000 km. Za največ prevoženih kilometrov je določilo društvo dve darili. Prvo je dobil g. Stiasny (8092 km.) drugo pa g. Bohinec. Najdaljšo vožnjo v enem dnevu je napravil g. Bohinec (222 km.), pohvalno je omeniti tudi g. Stermeckija (pot v Vipavo in nazaj v Ljubljano), g. Stiasny pa je prevozil gorjuj del Italije, Tirolsko, Bavarsko, gornje in deloma dolnje Avstrijsko, Štajersko in Kranjsko v svojej glavnej turi. Gg. Jakopič in Zevnik sta vozila iz Ljubljane do Rima in nazaj. Bagajnica je imela 618 gld. 54 kr. dohodkov in 564 gld. 19 kr. stroškov. Tudi glavni smoter kluba, to je društveno dirkališče, je deloma že zagotovljeno, ker so pri občnem zboru podpisali v to svrhu izključno le člani kluba 1500 gld. — Pri volitvi bil je z vzklikom izvoljen zaslužni sedanji g. predsednik drd. Hinko Šuklje zopet predsednikom, odbor pa se je konstituiral nastopno: g. Fr. Jakopič, podpredsednik, g. Bož. Vernik, tajnik, g. R. Vesel, blagajnik, g. Zm. Bohinec, rednik, gg. Jar. Broš in Koščic odbornika. Da so vsi društveniki jednako oblečeni, določil se je za dreso s pridržanjem dosedanjega kroja temnosivi tricot.

— (Izpiti na šoli za babice) za tečaj z nemškim poučnim jezikom so se vršili predvečernjšim. Predsedoval je vladni svetnik dr. Keesbacher in je kot izpraševalec se udeležil tudi primarij vitez dr. Karol Bleiweis. Izprašanih je bilo 6 kandidatij in sicer po 2 s Kranjskega in Štajerskega in po 1 s Koroškega in Tirolskega, ki so vse prebile izpit z povojnim uspehom. — Dne 1. marca se prične nov tečaj v slovenskem jeziku.

— (Izpred porotnega sodišča.) Pri tukašnjem porotnem sodišči bil je včeraj 32 let stari Miha Hribar, bivši hlapec na Krumperški graščini pri Brdu, obtožen hudodelstva uboja. Na Martinovo nedeljo lanskega leta popival je z večjo družbo v Bašljevi krčmi v Gorjuši. Vračajoč se okolo 11. ure po noči domu, srečal je kmetska fant Franceta Gregorina in Luko Gostinčarja. Ko so šli nekoliko časa skupaj, začel je tožiti Hribar, da je izgubil klobuk, ter zahteval, naj mu ga pomagata iskati. Pri tem dobi najedenkrat Gostinčar udarec po glavi ter zbeži; kakih 200 korakov oddaljen, zasliši Gregorinov glas: „Luka, pomagati!“, vender se ni vrnil nazaj. Gregorin prejel je smrtno poškodbo ter je tri dni pozneje umrl. Umrl sicer ni bil sodno zaslišan, a prvi dan po poškodbi je bil še pri zavesti in je — kakor pričuje njegov oče —

povedal, da sta z Gostinčarjem skupaj hodila in da ga je nek človek udaril z nekim robatim orodjem po glavi. Obtoženec sicer dejanje taji, a Gostinčar pravi, da sta z umrlim Gregorinom v kritičnem času hodila le on in obtoženi Miha Hribar. Tudi se je drugi dan našel Hribarjev klobuk na dotičnem mestu. Tudi izpovedbe zaslišanih prič potrjujejo, da je pač le obdolženi Hribar zadel Gregorinu smrtno poškodbo. Porotniki potrdili so jednoglasno vprašanje glede hudodelstva uboja in sodišče obsodilo je Hribarja v zmislu obtožbe na dve leti teške ječe, vsak mesec poostrene s postom.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda za Šiško) ima v nedeljo dne 4. marca t. l. ob 4. uri popoldne pri Žibertu (Matjanu) v Zgornji Šiški občni zbor, kateremu sledi prosta zabava. Mej prosto zabavo popeva iz posebne prijaznosti slavni mešani zbor Šišenske čitalnice.

— (Pogreša se) od dne 31. januarja cestar Matej Gregor iz Gornjega Kašlja. Ker je imel pri sebi večjo vsoto denarja, se sumi, da bi ne bil postal žrtva zločina.

— (Najden mrtvec) Dne 22. t. m. našli so v Savi pri Spodnjih Ribčah truplo nepoznanega moža. Utopljenec je baje iz Velikih Oblok in se ni moglo dognati, je li ponesrečil ali pa je samomorilec.

— (Nesreča.) Dne 22. t. m. ponesrečila sta v Novem Mestu 41letni Matija Hren in njegov 16letni sin Jože, ko sta razstreljevala neko staro obokano zidovje. Vsed neprevidnega ravnanja se je vnel smodnik prezgodaj in sta oba bila teško poškodovana, posebno pa sin, ki bode teško okrevati. Pričela se je sodnijska preiskava, kdo je zakrivil nesrečo.

— (Požar.) Minulo soboto proti poludnevju nastal je v Hrašah v Postojnskem okraji pri posestniku Martinu Bizjaku ogenj, ki se je tako hitro razširil, da so v kratkem bile v plamenu tudi tri sosedne hiše, ki so bile vse s slamo krite. Škoda se ceni nad 3000 gld. in so bili sicer pogorelci zavarovani, a še za polovico tega ne, kar imajo škode. Prav marljivo so gasili ognjegasci iz Postojne in Velicega Otoka in sosedje z domačo brizgalnico in z onima iz Malega Otoka in iz Hraševja. Po večurnem naporu zabranili so, da se ogenj ni razširjeval dalje.

— (Zavod za kadete v Mariboru.) Te dni ogledala je vojaška komisija z Dunaja poslopje, v katerem se bode nastanila kadetna šola v Mariboru.

— (Nove vile v Opatiji.) Kranjska stavbinska družba prevzela je zgradbo treh novih vil, katere bode izgotovila do bodoče jeseni v Opatiji in sicer za grofco Keglevičovo, za trgovca Zoppisa in za g. Giselo Gruber iz Belegagrada.

— (Našega rojaka, skladatelja g. F. S. Vilharja) imenovalo je pevsko društvo „Dvojnice“ v Belovaru glede na njegove zasluge za hrvatsko petje svojim častnim članom.

— (Priateljica vojakov.) Karolina F. ostavila je svoje rojstno mesto Maribor samo zaradi tega, ker je tam premalo vojakov, katerim je ona posebno naklonjena. V Zagrebu pa jih je našla dovolj, toda le taci, ki so bolj pristopni, ako jim kaj kaže v denarnem oziru. Da je mogla zadoščati zahtevam svojih vojaških čestilcev, sleparila je Karolina na razne načine in res prisleparila marsikak goldinar, konečno pa se je ujela in premišljuje zdaj v zaporu minljivost vsega posvetnega.

— (Slovenska tiskarna v Ameriki.) Naši rojaki v Ameriki se prav vrlo drže, dokaz temu sta dva slovenska časnika, ki izhajata tam. Zdaj si je „Glas Naroda“, ki izhaja v Novem Jorku, omislil svojo tiskarno, da bode mogel delovati čim uspešneje. Naši rojaki v stari domovini ne pozabljajo svojih bratov v daljni tujini in jih podpirajo, naročujó si njih liste.

— (Razpisane službe) Na dvorazrednici v Spodnji Idriji je izpraznjeno drugo učiteljsko mesto z dohodki IV. plač. razreda. Prošnje do dne 20. marca pri okr. šolskem svetu v Logatcu.

— Pri okrajnem glavarstvu v Novem Mestu se vzprejme od dne 16. marca uradni sluga z mesečno plačo 20 gld. Prošnje do dne 10. marca pri okr. glavarstvu v Novem Mestu.

**Slovenci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!**

Razne vesti.

* (Spomin dr. Račkemu v Rusiji.) V slavnostni seji „Slavjanskega blagotvornega občestva“ v Peterburgu bode govoril profesor A. Lamanski, jeden izmed prvakov slovanske vednosti v Rusiji, govor o življenji in o delovanju nepozabnega pokojnega dr. Račkega.

* (Katehet izginil.) V Zemunu izginil je pred dvema mesecema tamošnji katehet Jožef Čotič brez sledu. Ker ni misliti, da bi bil pobegnil, se sodi, da je postal žrtva zločina. Čudno pa je, da se doslej ni še pričelo uradno povpraševati po izgubljenem katehetu.

* (Volkovi raztrgali) so pri Novosielici v Bukovini na polji neko kmetico. Našla se je samo obleka, na kateri se je spoznalo, kaka grozna osoda je doletela nesrečno ženo.

* (Duhovnik in framazon.) Škof v Segoviji na Španskem je zasledil, da njegov dekan, don Gomez, učen duhovnik, ki je spisal mnogo del, ni samo republičanskega mišljenja, nego da je že 30 let bil član neke framazonske lože. Na prijazno opombo škofove odločil se je don Gomez, da prekliče. V slavnostnem sprevedu duhovnov in menhov so ga dovedli v škofijo, kjer je priznal vse, česar ga je pred duhovnim sodiščem dolžil njegov spovednik. Ko se je odrekel svojim zmotam in skesano prisegel na evangelij in na križ, odvedli so ga v drugo sobo. Tu so mu razkrili hrbet in škof ga je udaril nekaterokrat, mej tem pa so duhovniki prepevali Misere. Potem je dobil grešnik v škofovi kapeli odpuščenje in je bil zopet vzprejet v cerkev.

* (Boj mej republikanci in monarhisti.) V Forliu v Romagni praznovala so tamošnja republikanska društva spomin na rimsko republiko iz l. 1849. Ko so po končani notranji slavnosti republikanci prinesli slavnost na ulico in pred prefektursko palačo gromovito klicali slavo Mazzinija in Garibaldiju, začeli so nekateri monarhisti proti temu ugovarjati. Prišlo je do krvavega sukoba in se je streljalo z revolverji. Nekí upokojeni častnik je bil ubit, uradno poslujoči policijski komisar pa teško ranjen. Tudi mnogo drugih oseb je bilo ranjenih.

* (Peš okoli zemlje.) Neki Berolinec Henrik Stoll stavil je v Londonu za 5000 mark, da bode od 15. junija 1893. do 1. januarja 1896. prehodil peš vseh pet delov sveta, v vsakem najmanj dve državi in si mej potom tudi pridobil potrebni denar za to pot. Dne 15. junija m. l. odšel je res Stoll iz Londona in šel preko Berolina, Dunaja in Benetk v Algier. Tam je bil štiri mesece zaprt, ker so sumili, da je vohun. Ko so ga izpustili, šel je v Marseille, Strassburg in je došel dne 21. t. m. v Frankfurt o. M., odkoder pojde zopet preko Berolina in Dunaja v Rusijo in od tam preko Perzije in Ind je v Ameriko. Popotna knjižnica z mnogimi opazkami potrjuje pot, katero je že dovršil podjetni pešec.

* (Steklene krste.) Dva ruska trgovca oglasila sta se za patent na svojo iznajdbo, izdelavati mrtvaške krste iz stekla. Taka krsta bi bila vsa iz stekla in pokrov bi se prilpil z nekim lepilom ter bi hermetično zaprl krsto, da bi truplo niti ne strohnelo. Če bi se hotelo krsto odpreti, bi se to lepilo nekoliko ogrelo, da popusti. Taka steklena krsta bi ne veljala več nego navadna lesena.

Književnost.

— „Slovanski Svet“ ima v 4. št. naslednjo vsebino: † Dr. Franjo Rački. — Deželni zbori pa koalicijski. — Pri okni. (Stritarjeva pesem v latinici in cirilici ter ruskem prevodu). — Srca so nam otrpela. (Pesem). — Črny (Srbska pesem). — Uspomena (Hrv. pes). — Odmevi franko-ruskih praznikov (Ruska pesem s tolmačenjem). — M. M. Antokolskij, ruski kipar. — Vzorci ruske ženske. — 3000 naših! — Ruske drobtinice. — Ogled po slovanskem svetu. — Književnost.

— „Popotnik“, glesilo „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“ ima v št. 4 to-le vsebino: Psihologični listi (H. Schreiner). — Učni načrt za računstvo (L. Lavtar). — Prirodopisni pouk v jednorazrednicah (H. Schreiner in J. Koprivnik). Listi slov. učitelja-kolesarja. — Društveni vestnik. — Dopisi in druge vesti. — Natečaji.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 28. februvarja. Proračunski odsek je razpravljal o nujnem predlogu gledé podpore za pomankanje trpeče Galičane in vzprejel Kathreinov predlog, s katerim se vlada pozivlje, naj novič preišče razmere in eventualno zahteva potrebne kredite.

Dunaj 28. februvarja. Prva seja go-spodske zbornice bode dne 6. marcu.

Praga 28. februvarja. Pred poslopjem Vaclavske posojilnice našli so danes zjutraj ljudje hruški podobno stekleno bombo, v kateri je bilo 25 gramov razstreliva, okolu katerega je bil z žebli napolnjen mavec. Prižigalnica je bila ugašena.

Kolonija 28. februvarja. Oficijozna „Kölnische Zeitung“ potrja vest, da se avstrijski in nemški cesar snideta meseca marca v Opatiji, preroka pa odločno trditev, da prideta tedaj tja tudi ruski car in italijanski kralj.

Mentone 28. februvarja. Cesarica Elizabeta je prišla včeraj v Mentone in se je nastanila v hotelu na Cap Saint Martin, kjer je pripravljenih 34 sob. Pri cesarici se mudi doktor Karol Teodor vojvoda bavarski, v istem hotelu kakor cesarica pa stanuje tudi bivša francoska cesarica Evgenija.

Berolin 28. februvarja. V včerajšnji seji drž. zbora posegel je v razpravo o trg. pogodbi z Rusijo drž. kancelar Caprivi in izjavil, da je ta pogodba most, ki bi bil znova približal oba naroda, Ruse in Nemce. Mimo te politične veljave pa ima pogodba tudi gospodarsk pomen, ker bode Nemčiji po sodbi prvih izvedencev samo v korist.

Narodno-gospodarske stvari.

— Rojansko posejilno in konsumno društvo ima zdaj 208 članov, društvena glavica je narasla za 2280 gld. Razpoloženi društveni kapital je znašal 7452 gld. 96 kr., ki je donesle čistega dobička 851 gld. 97 kr., torej 13% obresti. Ako bi vsi člani kupovali v društveni prodajalnici, bil bi dobiček še mnogo večji. Rezervni zaklad (732 gld.) se bode dal v promet in se z njim zalaga društvena mesnica. Posojila na menjice se omeje. Denar se izposojuje proti 6% obrestim.

— Generalni tovarni tarif. K letošnji januarski izdaji generalnega voznega tarifa drž. železnice za tovore izide II. dodatek, ki bode veljaven od dne 1. marca naprej.

— Nova hrvatska železnica. Dela na progi Požega-Pleternica napredujejo prav dobro, ker je vreme ugodno in je nade, da bode ta proga že gotova do junija meseca, ostali del od Pleternice do Batrine pa do jeseni.

Začetek ob 1/8. uri zvečer.
Štev. 50. **Deželno gledališče v Ljubljani.** Dr. pr. 578.
V četrtek, dne 1. marca 1894.

Četrtilkrat:

Prodana nevesta.

Komična opera v treh dejanjih. Spisal K. Sabina. Uglasbil B. Smetana. Po češkem izvirniku preložil A. Funtek. Kaspelnik g. prof. Fr. Gerbič. Uprizoril režiser g. Jos. Noll.

Vsled mnogostranske želje se ponavlja **zadnjikrat** po ouverturi **alegorija**, postavil g. A. Bittner.

Nove kostume izdelala sta vseskozi po figurinih narodnega gledališča v Pragi garderobiér „Dramatičnega društva“ g. J. Šturm in garderobiérka g. Widmajer.

Začetek točno ob 1/8. uri, konec ob 1/11. uri zvečer.
Dramatično društvo.

Pri predstavi svira orkester slavnega pešpolka Leopold II., kralj Belgijev št. 27.

Ustopenina:

Parterni sedeži od I. do III. vrste 1 gld. 40 kr., od IV. do VIII. vrste 1 gld. 20 kr., od IX. do XI. vrste 1 gld. — Balkonski sedeži I. vrste 80 kr., II. vrste 70 kr., III. vrste 60 kr. — Galerijski sedeži I. vrste 50 kr., od II. do V. vrste 40 kr. — Ustopenina v lože 70 kr. — Parterna stojišča 50 kr. — Dijaške in vojaške ustopenice 30 kr. — Galerijska stojišča 20 kr.

Sedeži, lože in ustopenice se dobivajo v stari čitalnični trafiki v Selenburgovih ulicah in na večer predstave pri blagajnici.

V abonement na sedeže se ustopi lahko vsak dan.

Blagajnica se odpre ob 7. uri zvečer.

Prihodnja predstava bode v nedeljo, dne 4. marca 1894. I.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vsa leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Bivšim članom dijaškega bolniškega društva na Dunaji.

Gospod **Eduard Tournour**, tajnik dijaškega bolniškega društva pod pokroviteljstvom Njeg. Vel. presv. cesarja Frana Josipa na Dunaji, praznuje v bodočem mesecu svojo **petindvajsetletnico**; marljivo njegovo delovanje v prid tisočim vseh onih, kateri so nekdaj uživali dobrote našega društva, je znano vsem bivšim članom našega društva gotovo iz lastnega prepričanja, tako da nam ni treba njegovega vestnega delovanja in zaslug za društvo natančneje označevati.

Da bi pa bilo mogoče velezaslužnemu možu podeliti njegovemu delovanju primerno častno darilo, katero mu naj bode ob enem užitek na stare dni, osnoval se je iz bivših društvenih odborov odbor, kateri si usoja najuljudneje prositi vse bivše člane, da se blagovolé udeležijo subskripcije, koje dohodki naj bodo gospodu Eduardu Tournourju podpora za časa njegove onemoglosti.

Dopisov prosimo pod naslovom: „**ACTIONS-Comité des Vétérans sur l'Œuvre d'un ancien Étudiant**“ (Wien, I., Universität).

Dr. Ernst Ludwig,

c. kr. dvorni svetnik, vseučilišni profesor, prorektor, član gospodske zbornice, predstojnik društva, častni član in predsednik.

Tuji:

27. februvarja.

Pri **Slomu**: Horn, Conreitz, Koebel, Löfner z Dunaja. — **Pick** iz Prage. — **Jeller** iz Gradca.

Pri **Maličih**: Krüun, König, Wildner, Reiner, Rittweger z Dunaja. — **Wilhelm** iz Gradca. — **Fischer** iz Budimpešte. — **Stern** iz Brna. — **Paulin**, Rozman, Sigmund iz Trebnja. — **Schmidinger** iz Kamnika. — **Ruml** iz Grosupelja. — **Rogo** iz Milana.

Pri **bavarskem dvoru**: Marcus iz Brna. — **Virk** iz Krškega.

Pri **avstrijskem cesarju**: Gaberšček, Kartreit, Aučin iz Trnja. — **Stanonik** iz Logatca. — **Demšar** iz Zaliloga.

Umrli so v Ljubljani:

26. februvarja: **Albina Dovč**, šivilja, 14 let, Rožne ulice št. 39. — **Ana Sieberer**, višjega železniškega sprevodnika žena, 79 let, Dunajska cesta št. 23. — **Ernest Supančič**, stotnikov sin, 20 dni, Rimska cesta št. 8.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
27. febr.	7. zjutraj	734.7 mm.	-1.8° C	sl. vzh.	jasno	0.00 mm
	2. popol.	735.0 mm.	11.2° C	sl. svz.	jasno	
	9. zvečer	738.2 mm.	4.2° C	sl. jzh.	jasno	

Srednja temperatura 4.5°, za 4.2° nad normalom.

Dunajska borza

dué 28 februvarja t. l.

Skupni državni dolg v notah	98 gld. 30 kr.
Skupni državni dolg v srebru	98 „ 15 „
Avstrijska zlata renta	120 „ 30 „
Avstrijska krona renta 4%	97 „ 80 „
Ogerska zlata renta 4%	117 „ 70 „
Ogerska krona renta 4%	95 „ 05 „
Avstro-ogerske bančne delnice	1014 „ — „
Kreditne delnice	366 „ 50 „
London vista	125 „ — „
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61 „ 17 1/2 „
20 mark	12 „ 23 „
20 frankov	9 „ 93 „
Italijanski bankovci	43 „ 25 „
C. kr. cekini	5 „ 91 „

Dne 27. februvarja t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	148 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	199 „ 50 „
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128 „ — „
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122 „ 50 „
Kreditne srečke po 100 gld.	197 „ — „
Ljubljanske srečke	24 „ 75 „
Rudolfove srečke po 10 gld.	24 „ 50 „
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	158 „ 70 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	279 „ — „
Papirnati rubelj	1 „ 33 3/4 „

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1893.

Nastopno omenjeni prihajalci in odhajalci časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnjemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Steyr, Linz, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 06 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
Ob 4. uri 20 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregnice, Ouh, Genavo, Paris, Linz, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmundena, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiša.
Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Ischla, Gmundena, Linca, Steyra, Parisa, Geneve, Curiha, Bregnice, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Inomosta, Ljubnega, Celovca, Pontabla, Trbiša.
Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 25 min. zjutraj v Kočevje.
„ 12. „ 00 „ popoldne „ „
„ 6. „ 10 „ zvečer „ „

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 8. uri 10 min. zjutraj iz Kočevja.
„ 1. „ 01 „ popoldne „ „
„ 8. „ 46 „ zvečer „ „

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 15 min. zjutraj v Kamnik.
„ 9. „ 05 „ popoldne „ „
„ 6. „ 50 „ zvečer „ „

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 min. zjutraj iz Kamnika.
„ 11. „ 15 „ popoldne „ „
„ 6. „ 40 „ zvečer „ „ (4—48)

Trgovski učenec

se vzprejme na deželi. — Ponudbe pod L. Š. upravištvu „Slovenskega Naroda“. (217—2)

Št. 86. **Razglas** 1894 11.

v splošno znanje, da je letošnji
Jožefov semenj v Metliki
prestavljen
na 13. marca 1894.

Metlika, dne 20. februvarja 1894

(224) Župan: **R. Smole.**

Na najnovejši in najboljši način
umetne (694—66)
zobe in zobovja
ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z umrtjenjem živca
zobozdravnik A. Paichel,
poleg čevljarskega mostu, v Köhlerjevi hiši, I. nadst.

Zahteva naj se povsod: (158—4)
Doering-ovo milo
najboljše milo svetá!
Generalno zastopstvo: **A. MOTSCH & Co.,** Dunaj, I., Lugeck Nr. 3.

Razpisuje se služba faktorja „Narodne Tiskarne“.
Ponudbe z dokazili zmožnosti in spričevali o dosedanjem službovanji naj se pošljejo
do 15. marca t. l.
upravnemu odboru „Narodne Tiskarne“ v Ljubljani.

Štev. 3994. (226—1)
Ustanove za realce.
Pri podpisnem magistratu izpraznjeno je s pričetkom prvega semestra tekočega šolskega leta jedno, od drugega semestra naprej pa drugo mesto cesar Fran Josipovih, po občinskem svetu Ljubljanskem osnovanih ustanov po 50 gld. na leto.
Do teh ustanov imajo pravico v Ljubljansko mestno občino pristojni in ko bi takih prosilcev ne bilo, na Kranjskem rojeni ubožni dijaki tukajšnje c. kr. višje realke.
Prošnje za te ustanove vložiti je s potrebnimi dokazili, t. j. s kratnim listom, domovnico, ubožnim listom in pa s šolskimi spričevaloma zadnjih dveh semestrov, do dne 20. marca letos pri šolskem vodstvu.
Mestni magistrat Ljubljanski
dne 26. februvarja 1894.